

nisteren jo sidder med problemer til halsen med. Det orienterer man ikke Folketingets Europaudvalg om. Det synes jeg ærlig talt er forkert.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Diskussionen her om, hvorvidt Europaudvalget eller andre udvalg skal orienteres forud for uformelle ministerrådsmøder, får mig til at spørge fru Lene Espersen, som jo var ordfører her, om hun kan bekræfte, at det har været skik og brug og fast regel i Europaudvalget i alle årene, især håndhævet af rigstaktikeren hr. Jens Risgaard Knudsen, at uformelle ministerrådsmøder under ingen omstændigheder måtte diskuteres på Europaudvalgets møder eller på andre udvalgsmøder.

Hvis uformelle ministerrådsmøder skulle diskuteres, skulle det være i uformelle udvalgs-møder, hvor der ikke var dagsorden, og hvor der ikke blev taget referat. Kun ved at holde denne stærke adskillelse mellem formelle og uformelle møder kunne man sikre Europa-udvalgets helt klare legitimitet.

Kan fru Lene Espersen bekræfte denne udlægning?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg kan bekræfte den udlægning, som fru Elisabeth Arnold kommer med, af, hvordan vi stiller os til det her.

Men jeg synes også for debattens skyld, at det er værd at understrege, så der ikke kommer misforståelser på dette punkt omkring det uformelle møde, og som det fremgår af papiret, at der hverken er nogen dagsorden eller nogen dokumenter, og jeg tror derfor, man skal være i besiddelse af særlige clairvoyante evner for at komme og sige, at der skal diskuteres meget væsentlige ting, som det er meget nødvendigt, at vi drøfter først, selv om der overhovedet ikke træffes beslutninger og der ikke er tradition for, at vi begynder at holde alenlange og timelange møder om den her slags. Det var til hr. Keld Albrechtsen.

Så jeg ser altså ikke nogen som helst form for problemer i det, og jeg glæder mig da så til, at hr. Keld Albrechtsen kan læse referatet af, hvad jeg har sagt tidligere, så han kan få klarhed over, at han måske ikke lyttede godt nok efter i første omgang.

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Fru Pernille Frahm som ordfører.

Pernille Frahm (SF):

Man behøver sådan set ikke være så clairvoyant, for der står i den lille grønne infonote, at man bl.a. skal diskutere fordelingen af de forskellige konventioner på søjle 1 og søjle 3. Det er så en uformel diskussion, men det er da ikke et uvæsentligt spørgsmål.

Men tilbage til debatten i øvrigt. Se, det kan altså være svært, når vi har en debat som denne, rigtig at se, at der er en forskel på en forespørgsel og en redegørelse, for det, vi har fået, er jo sådan en generel redegørelse om, hvordan sagen stiller sig lige nu, sådan lidt i retning af Lulu Zieglers sang, sidste vers:

Himlen er grå, havet er sort, luk vinduet i for brisen.

Især det sidste er altså lidt bekymrende, for justitsministeren siger godt nok i sin tale: Med Amsterdamtraktaten og protokollen om Danmarks stilling har vi fastlagt en ramme for det fremtidige arbejde, som vi skal forstå at udnytte.

Det kan vi jo være meget tilfredse med i SF. Vi må slippe berøringsangsten – hvad i alverden betyder det – og inden for de rammer, som nu ligger fast, være med til at præge samarbejdet i den retning, vi ønsker det skal gå. Jo, det vil vi gerne være med til, men hvad er det for en retning, vi ønsker, det skal gå? Det har været lidt svært rigtigt at få hul på i den debat her.

Da Folketinget sidst diskuterede det her – jeg var ikke ordfører på det dengang – foreslog vi i SF en vedtagelse, der minder lidt om den, vi har foreslået i dag, en vedtagelse, der skulle sikre størst mulig åbenhed om de beslutninger, der træffes, størst mulig indsigt i regelgrundlaget, at organisationer og enkeltpersoner også kunne blive inddraget som en del af det beslutningsgrundlag, som også Folketinget skal have til sin rådighed. Samtidig opfordrede vi til, at regeringen arbejdede for en interparlamentarisk kontrolenhed, der bl.a. skulle sikre parlamentarisk kontrol med udvekslingen af personoplysninger osv.

Regeringens argumentation for ikke at ville stemme for vedtagelsen dengang var lidt, som den er i dag, at det meste stort set er gennemført. Justitsministeren sagde dengang, at han stort set støttede indholdet i vores forslag.

Derfor er det altså, at jeg hiver den historie frem med Europols rolle og bekæmpelse af mil-